

Φθιωτική τοπική Ιστορία

ΔΗΜΟΣ ΛΑΜΙΕΩΝ (1836-2026)

(Εκατόν ενενήντα χρόνια προσφοράς και θυσίας: Των Δημάρχων, των Αντιδημάρχων, των δημοτικών συμβούλων και των δημοτικών υπαλλήλων)

Του κ. Δημητρίου Θ. Νάτσιου, Φιλολόγου-Λαμία

Εισαγωγικά

Εφέτος συμπληρώνονται εκατόν ενενήντα (1836-2026) χρόνια από τότε, που διορίσθηκε στον νεοσύστατο Δήμο Λαμιέων ο πρώτος δήμαρχος αυτού, ο **Νικόλαος Χρυσοβέργης**, καταγόμενος απ' την Αιτωλοακαρνανία. Με την ευκαιρία του «ιωβηλαίου» τούτου θα γίνει ένα σύντομο «προσκλητήριο» όλων των δημάρχων των Λαμιέων, απ' τον Νικόλαο Χρυσοβέργη ως τον σημερινό δήμαρχο, τον κ. Πανουργιά Παπαϊωάννου. Πριν μιλήσουμε όμως για τους δημάρχους και το έργο τους, θα γίνει σύντομη αναφορά στον Δήμο Λαμιέων, ως Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.).

Ο Δήμος Λαμιέων συστάθηκε με Βασιλικό Διάταγμα της 8^{ης} (20^{ης}) Απριλίου 1835. Κωμοπόλεις δε και χωριά από τα οποία απαρτιζόταν ήταν τα εξής: 1) Ζητούνι (Λαμία), το οποίο τον Απρίλιο του 1833 είχε 24 οικογένειες, δηλαδή 100-150 κατοίκους και στις 20 Ιουνίου του 1836 ονομάσθηκε και πάλι Λαμία, ενώ απ' τον 9^ο μ. Χ. αιώνα ονομαζόταν Ζητούνι, 2) Ταράτσα, 3) Μακρολείβαδο, 4) Δερβέν Φούρκα (Καλαμάκι), 5) Τσοπανλάτες (Λυγαριά), 6) Δαϊτσιά (Αγριελιά), 7) Μπεκί (Σταυρός), 8) Καλύβια, 9) Ιμίρμπη (Ανθήλη), 10) Αθαμάνα, 11) Μεγάλη Βρύση, 12) Σαρμουσακλή (Ροδίτσα) και 13) Κόμμα. Αυτά συνέβησαν στα μέσα του 1835. Την επόμενη, όμως, χρονιά (1836) καταργήθηκε ο Δήμος Κορωνίας, με αποτέλεσμα τα χωριά: Δίβρη, Παλαιοχώρι και Λιμογόρδι να υπαχθούν και εκείνα στον Δήμο Λαμιέων με το Βασιλικό Διάταγμα της 27 Οκτωβρίου 1836 και έτσι τα χωριά του Δήμου έγιναν δέκα έξι (16). Τώρα είναι μεγάλη η έκτασή του, αφού αρχίζει απ' την Αθαμάνα και φθάνει ως τη Δίβρη και το Καλαμάκι. Με ανεπαίσθητες δε μεταβολές φθάσαμε στα 1912, όπου καταργήθηκε το Δημοτικό σύστημα και καθιερώθηκε το μικτό, δηλ. **κοινότητες** και **λίγιοι δήμοι** σε ολόκληρη τη χώρα. Στη Φθιώτιδα έμεινε μόνο ο Δήμος Λαμιέων. Αργότερα και ως τις ημέρες μας, με αποφάσεις του Υπουργείου των Εσωτερικών σημειώνονται μεταβολές στους Ο.Τ.Α. και συστήνονται «Καποδιστριακοί» και «Καλλικρατικοί» Δήμοι, με διευρυμένα όρια.

Στο χρονικό, λοιπόν, διάστημα 1836-2026 ήταν πολλοί οι δημοτικοί άρχοντες (θα τους δούμε στη συνέχεια), οι οποίοι προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στον Δήμο Λαμιέων και εργάσθηκαν σκληρά και αποδοτικά για την ανάπτυξη της μετεπαναστατικής Λαμίας. Και εργάσθηκαν σκληρά, διότι η ρυμοτομία, η ύδρευση, ο φωτισμός, η αποχέτευση, η διάνοιξη δρόμων, η χάραξη και η διαπλάτυνση πλατειών, η καθαριότητα, η δενδροφύτευση, η διατροφή έκθετων βρεφών (παλιότερα), η βοήθεια απόρων και ανίκανων προς εργασία δημοτών, η ονομασία οδών και πλατειών, τα έξοδα νοσηλείας απόρων και ενδένων και η διατροφή αυτών και ξένων κάθε θρησκείας. Ακόμη, η ανέγερση θεάτρων και σχολείων, η μισθοδοσία διδασκόντων, η καταβολή ενοικίων για διδαστήρια (Γυμνασίων, Σχοληρχείων και Δημοτικών Σχολείων), η δημαστυνομία, οι δαπάνες για την είσπραξη φόρων, η ίδρυση και λειτουργία λαϊκών αγορών, εμποροπανηγύρεων και ζωοπανηγύρεων, οι δαπάνες τέλεσης εθνικών και θρησκευτικών εορτών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, οι δαπάνες για την αποπομπή φαιλοβίων, οι δικαστικοί αγώνες με ιδιώτες, οι οποίοι καταπατούσαν περιουσία του Δήμου, η χορήγηση υποτροφιών σε σπουδαστριες, που σπούδαζαν στο «Αρσάκειο» Αθηνών. Αυτά και άλλα πολλά είναι τα έργα των Δημοτικών Συμβούλων. Οι δήμαρχοι, πάντοτε, είχαν βοηθούς τους δημοτικούς συμβούλους και τους δημοτικούς υπαλλήλους.

Στο χρονικό διάστημα 1833-1836, τα τρία δηλαδή πρώτα έτη του ελεύθερου βίου στη Λαμία, (ακόμη ονομαζόταν Ζητούνι) τοπική εξουσία ασκούσαν οι δύο δημογέροντες: Ο **Αθανάσιος Τσίγκας** και ο **Α. Παπαλεξόπουλος**, τα ονόματα των οποίων είναι γνωστά από τοπικά δημόσια έγγραφα της περιόδου εκείνης. Ασκούσαν εξουσία οι δύο εκείνοι δημογέροντες, διότι ακόμη δεν υπήρχε Δήμος και δημοτική αρχή, αφού ο Δήμος συστάθηκε στις 20 Απριλίου 1835, αλλά και πάλι οι δύο αυτοί δημογέροντες διοικούσαν την πόλη ως τις 22 Ιανουαρίου 1836, που διορίσθηκε πρώτος Δήμαρχος σε αυτή ο Νικόλαος Χρυσοβέργης.

Το σημερινό Δημαρχείο της Λαμίας.

Στην αρχή ο Δήμος Λαμιέων είχε καταταγεί στη Β' τάξη, επειδή οι νεοσύστατοι Δήμοι του Κράτους «διηρέθησαν κατά την πληθύν των κατοίκων εις τρεις τάξεις». Η κατάταξη του Δήμου στη Β' τάξη προέβλεπε η δημοτική αρχή να αποτελείται από τον Δήμαρχο, από δύο παρέδρους και από εννέα δημοτικούς συμβούλους. Σύμφωνα δε με το άρθρο 75 του νόμου «περί του σχηματισμού και της διαιρέσεως των δήμων», η εκλογή των δημάρχων και των παρέδρων ανειδίκετο σε δημαρειακό Συμβούλιο, το οποίο αποτελούσαν τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου και «*ίσος αριθμός των πλέον φορολογουμένων και εκόντων το δικαίωμα της ψηφοφορίας δημοτών*». Εκλέγονταν τρεις υποψήφιοι για τη θέση του Δημάρχου και στη συνέχεια διοριζόταν ένας. Σύμφωνα με το άρθρο 87 του ίδιου νόμου, δηλαδή, της 8^{ης} Ιανουαρίου 1834, η εκλογή των δημάρχων επικυρωνόταν με Πράξη του Επάρχου αρχικά και του νομάρχου (1836-1846 διοικητή) αργότερα, και ο διορισμός τους «*εις μεν τους δήμους α' και β' τάξεως παρά του βασιλέως, εις δε τους δήμους της γ' τάξεως παρά της νομαρχίας, λαμβανούσης επί τούτου πληρεξουσιότητα παρά του βασιλέως*».

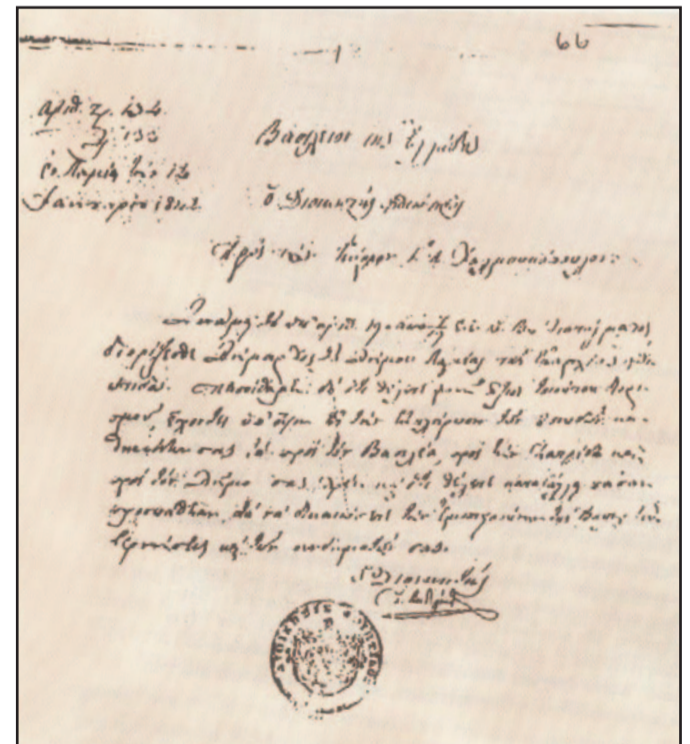
Α' Οι Δήμαρχοι της Λαμίας τον 19^ο αιώνα

Με Βασιλικό Διάταγμα της 22^{ης} Ιανουαρίου 1836 «ο κύριος **Νικόλαος Χρυσοβέργης** διορίσθη Δήμαρχος του Δήμου Λαμιέων, οι δε κύριοι **Ιωάννης Πετρόπουλος** και **Ζαφείρης Παπαθανασίου** διορίσθησαν παρέδροι του αυτού δήμου». Καταγόμενος, όπως είδαμε απ' την Αιτωλοακαρνανία, προεπαναστατικός βρέθηκε στο Ζητούνι, γνώριζε άπταιστα τα τουρκικά και ήταν γραμματέας του διοικητή της περιοχής Χαλήλη-μπή. Μετεπαναστατικός ήταν ιδιοκτήτης δύο χωριών στην περιοχή της Οίτης (Γαρδικάκι και Αρμαλός). Ακόμη, ήταν αξιωματικός της φάλαγγος. Επί δημαρχίας του Νικολάου Χρυσοβέργη η Λαμία ανέκτησε την παλιά ονομασία της και από Ζητούνι ονομάζεται και πάλι Λαμία (20 Ιουνίου 1836). Ιδρύεται ο νομός Φθιωτιοβοιωτικής με πρωτεύουσα τη Λαμία, η έδρα του Πρωτοδικείου από την Άμφισσα μεταφέρεται στη Λαμία και στην ίδια πόλη μεταφέρεται το Στρατοδικείο από το Αγρίνιο. Ο δημαρειακός του βίος υπήρξε σύντομος (Ιανουάριος-Νοέμβριος 1836).

Διάδοχος του Νικολάου Χρυσοβέργη ήταν ο **Ιωάννης Πετρόπουλος** (1776-1841). Επί δημαρχίας του άρχισε η κατασκευή

του δρόμου από τη Λαμία προς τη Στυλίδα, ακόμη ιδρύθηκε (1840) Δημοτικό Σχολείο Θηλέων (Δημοτικό Σχολείο Αρρένων και Ελληνικό Σχολείο ή Σχοληρχείο είχαν ιδρυθεί το 1835). Στη διετία (1833-1835) λειτουργούσε αλληλοδιδασκτικό σχολείο και στεγαζόταν σε δυο κελιά στην εκκλησία της Παναγίας Δέσποινας. Ο Ιωάννης Πετρόπουλος απεβίωσε το 1841 σε ηλικία 65 ετών. Διάδοχός του στο δημαρειακό αξίωμα ήταν ο **Γεώργιος Π. Χαλμούκος ή Χαλμουκόπουλος** (1798-1878). Ήταν γόνος παλιάς λαμιώτικης οικογένειας. Νυμφεύθηκε τη Δέσποινα Κοντογεώργου και το μυστήριο του γάμου έγινε στην Παναγία Δέσποινα Λαμίας στη διάρκεια της Επανάστασης, 21 Σεπτεμβρίου 1821. Δήμαρχος Λαμιέων διορίσθηκε δύο φορές. Πρώτη περίοδος 1842-1846. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι από τη 21 Φεβρουαρίου 1841 (ημέρα, που απεβίωσε ο Ιωάννης Πετρόπουλος) μέχρι την 12 Ιανουαρίου 1842 (ημέρα, κατά την οποία ανέλαβε καθήκοντα ο Γεώργιος Π. Χαλμούκος) η δημαρχία βρισκόταν

(συνέχεια στη σελίδα 10)

Το διοριστήριο του Δημάρχου Γ. Π. Χαλμούκου ή Χαλμουκόπουλου το έτος 1842

ΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ" ΤΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

Διετέλεσαν Δήμαρχοι

1. Χρυσοβέργης Νικόλαος (1836)
2. Πετρόπουλος Ιωάννης (1837-1841)
3. Χαρμούκος Γεώργιος (1842-1846) (1850-1854)
4. Παπαϊωάννου Νικόλαος (1846-1850)
5. Τασσίικας Κυριακός (1854-1857)
6. Παπαβασιλείου Δήμος (1857-1866)
7. Κρίτσας Κωνσταντίνος (1866-1870)
8. Κυρώζης Ιωάννης (1870-1874)

Κομνάς Σπύρου Τράκας
(1874-1881)

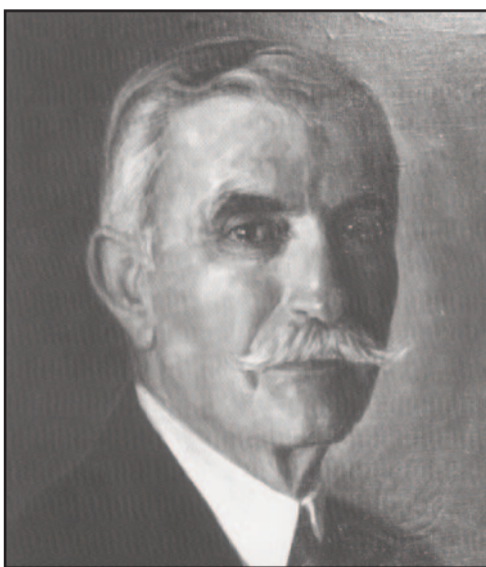
Αριστείδης Σ. Σκληθανιώτης
(1883-1887) (1891-1899)

Στουγιάννος Δημήτριος
(1881-1883)
αντικαταστάτης
του βουλευτή και Δημάρχου
Κομνά Σπ. Τράκα

Θεμιστοκλής Λάζος
(1887-1891)

Νικόλαος Αναστασίου Κρίτσας
(1899-1903)

Σπύρος Κομνά Τράκας
(1903-1914)

Στυλιανός Κ. Αναστασίου
(1914-1916) (1917-1922) (1922-1925)

Ιωάννης Γρ. Μακρόπουλος
(1925-1929)

Γεώργιος Αλεξάνδρου Πλιατίς
(1929-1934)

Σπύρος Πέτρου Πετρόπουλος
(1934-1937) (1951-1954)

Νικόλαος Α. Δουδουμπόπουλος
(1937-1940)

Αθανάσιος Γ. Γραμματίκας
(1940-1941)

Ιωάννης Ε. Κοντομήτρος
(1944)

Νικόλαος Κ. Κοκκαλάκης
(1944) (1945)

Νικόλαος Δημ. Βέλλης
(1944-1945)

Σταύρος Χαρηλαμπόπουλος
(1946-1948)

ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ (1836 - 2026)

Ευάγγελος Μυρεσιώτης
(1948-1950)

Ιωάννης Γ. Παπσιόπουλος
(1946) (1954-1964)

Απόστολος Κουνούπης
(1964-1967) (1975-1978)

Νικόλαος Μουντούρης
(1967-1974)

Αντώνιος Κ. Φίλης
(1978-1982)

Λάμπρος Η. Παπαδήμας
(1982-1993)

Ιωάννης Β. Παπαδημητρίου
ως πλειοψηφών Δημ. Σύμβουλος,
Δήμαρχος για λίγες ημέρες (1993)

Γεώργιος Θ. Ντελής
(1993-1998)

Γεώργιος Ν. Κοτρωνιάς
(1998-2014)

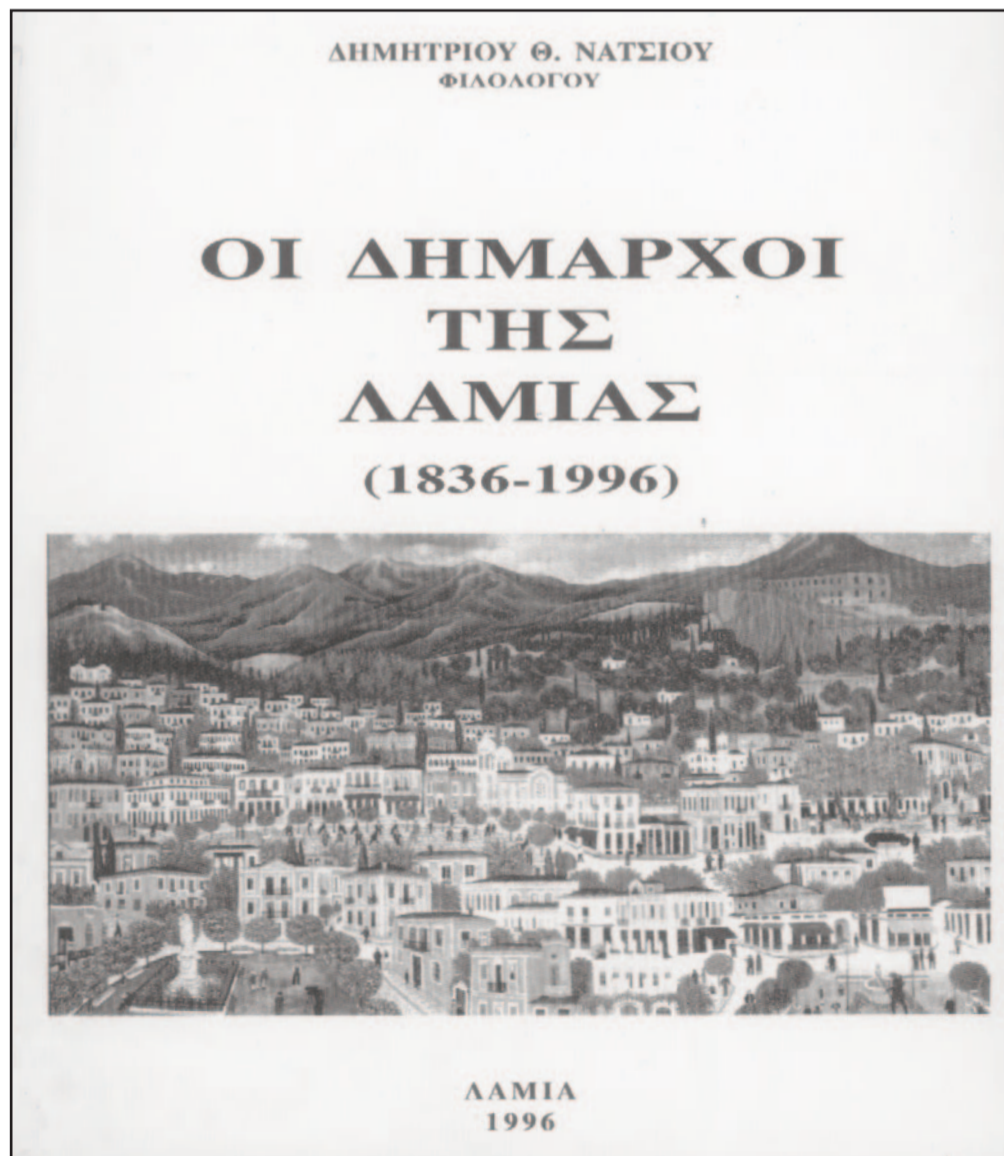
Νικόλαος Δημ. Σταυρογιάννης
(2014-2019)

Ευθύμιος Κ. Καραϊσκος
(2019-2023)

Πανουργιάς Νικ. Παπαϊωάννου
(2023)

Το βιβλίο του Δημ. Θ. Νάτσιου για τους Δημάρχους της Λαμίας: 1836-1996

ΔΗΜΟΣ ΛΑΜΙΕΩΝ (1836 - 2026)

(Εκατόν ενενήντα χρόνια προσφοράς και θυσίας: Των Δημάρχων, των Αντιδημάρχων, των δημοτικών συμβούλων και των δημοτικών υπαλλήλων)

σε «κρηία». Ίσως να ασκούσε χρέη δημάρχου ο ίδιος. Το 1842 διορίζεται δήμαρχος, (το είδαμε πιο πάνω) σώζεται το διοριστήριο, μου το έστειλαν τα δισέγγονά του, Παναγιώτης και Ναυσικά, προ ετών από την Αθήνα. Στη διάρκεια της πρώτης δημαρχίας του το Δημοτικό Συμβούλιο έλαβε την απόφαση να τιμήσει για πρώτη φορά την μνήμη του Αθανασίου Διάκου και να γίνει η ανακομιδή των λειψάνων του ήρωα. Η απόφαση, μάλλον, δεν υλοποιήθηκε.

Διάδοχός του υπήρξε ο **Νικόλαος Παπαϊωάννου** απ' το 1846 ως το 1850. Επί δημαρχίας του ιδρύθηκε το Γυμνάσιο Λαμίας (1846) και συστήθηκε το τουρκικό Υποπροξενείο (1846). Ο ίδιος θα είναι επί σειρά ετών δημοτικός σύμβουλος.

Τον διαδέχθηκε ο **Γεώργιος Π. Χαλμουκόπουλος** για δεύτερη φορά (1850-1854). Επί δημαρχίας του άρχισε να λειτουργεί το Γυμνάσιο της πόλης (1850), το Υποπροξενείο αναβαθμίστηκε σε Προξενείο (1850), έγινε η Θεσσαλική Επανάσταση (1854) και στη Λαμία ήρθαν πολλοί Θεσσαλοί ως πρόσφυγες. Το ίδιο έτος ενέσκηψε στην πόλη πανώλη με θύματα. Τέλος, στη διάρκεια της δεύτερης περιόδου της δημαρχίας του δόθηκαν ονόματα σε δύο πλατείες: Πλατεία «Διάκου» και Πλατεία «Ελευθερίας» (1852). Άρχισε να λειτουργεί (1853) το νεκροταφείο στην "Ήριώτισσα". Ο Γεώργιος Π. Χαλμουκόπουλος απεβίωσε στη Λαμία την 1^η Μαρτίου 1878. Τα δισέγγονά του, αδελφια Τάκης (Παναγιώτης) και Ναυσικά, που ζούσαν στην Αθήνα και ήταν εγγόνια του Γεωργίου Σουρή, από τη μάνα τους, με τίμησαν με τη φιλία τους και μου έδωσαν τα διοριστήρια του προπάππου τους ως δημάρχου από τον Όθωνα (όπως είδαμε πιο πάνω), το προικοσύμφωνό του, σχολικούς τίτλους κ.ά.

Διάδοχός του στο αξίωμα του δημάρχου ήταν ο **Κυριακός Τασσίκας** (1790-1857). Καταγόταν από την Ήπειρο, ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας και διακρίθηκε ανάμεσα στον Ελληνισμό της Αιγύπτου στην προεπαναστατική περίοδο. Μετά την Επανάσταση υπήρξε ταμίας στον νομό Φθιωτιδοφωκίδας και είχε δημιουργήσει μεγάλη περιουσία (κάτοχος της «Ταράτσας» Λαμίας και ακινήτων εντός της πόλης). Επί δημαρχίας του (1854-1857) ιδρύθηκε το φθινοπωρινό παζάρι της Λαμίας. Απώλεια θεωρείται η ιδιόχειρη διαθήκη του, που συνέταξε εδώ στη Λαμία (έμμεση είδηση). Είχε νυμφευθεί κάποια Φωτεινή Σουρή, απογόνους μάλλον δεν άφησε. Η βρυσούλα στον Άγιο Λουκά φέρει τη χρονολογία «1856». Ήταν δικό του έργο. Τέλος ο Κυριακός Τασσίκας απεβίωσε στη διάρκεια της δημαρχίας, τον Απρίλιο του 1857 σε ηλικία 67 ετών.

Ο επόμενος δήμαρχος Λαμιέων ονομαζόταν **Δήμος Βασ. Παπαβασιλείου** (1800-1878) και καταγόταν από το Γιάτι της Ηπείρου. Στα 1825 με τους δύο αδελφούς του και τον ιερέα πατέρα τους κατέβηκαν στην επαναστατημένη Ελλάδα και έλαβαν μέρος. Μετεπαναστατικώς ο πατέρας τους εγκαταστάθηκε στην Υπάτη, ενώ αυτοί ήρθαν στη Λαμία και ίδρυσαν το περίφημο τυπογραφείο «Ελληνοπελασγός». Ο Δήμος Β. Παπαβασιλείου εκημέρευσε πολλά χρόνια δήμαρχος (1857-1866), άλλοτε διορισμένος και άλλοτε αιρετός. Επί δημαρχίας του δόθηκαν ονόματα σε δέκα δρόμους της Λαμίας για πρώτη φορά, και συγκεκριμένα στις 9 Ιανουαρίου 1858. Χαράχθηκε η σημερινή πλατεία «Πάρκου» και ονομάστηκε πλατεία «Αμαλίας» (1860) και μετά διετία, με την έξωση του Όθωνα ονομάστηκε πλατεία «Ομονοίας» (1862). Ακόμη, την 9^η Ιανουαρίου 1861 θεμελιώθηκε ο σημερινός Ι. Ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, δηλαδή η Μητρόπολη. Τέλος, στη διάρκεια της δημαρχίας του με την έξωση του Όθωνα (Οκτώβριος 1862) στη Λαμία καταλύθηκε το κράτος, εκδιώχθηκε ο νομάρχης και ανέλαβε Επαναστατική Επιτροπή με αρχηγό τον παπά-Κώστα Τζαμάλα. Τότε, η πλατεία «Όθωνος» ονομάστηκε πλατεία «Ελευθερίας» και η «Αμαλίας», όπως είδαμε, πλατεία «Ομονοίας». Ο Δήμος Παπαβασιλείου πέθανε το 1878.

Από το 1864 οι δήμαρχοι είναι αιρετοί. Διάδοχος του Δήμου Βασ. Παπαβασιλείου ήταν ο Ασπροποταμίτης **Κωνσταντίνος Γ. Κρίτσας**, ετερόχθων, απ' τη μεγάλη οικογένεια των Κριτσαίων. Απ' την οικογένεια αυτή προέρχεται και άλλος δήμαρχος, ήταν ο Νικόλαος Α. Κρίτσας, θα τον δούμε πιο κάτω. Διάδοχος του Κων. Κρίτσα ήταν ο **Ιωάννης Αν. Κυρώζης** από τον Απρίλιο του 1870 ως τον Δεκέμβριο του 1874. Αντιμέτωπος με επιτυχία το ληστρικό πρόβλημα της περιοχής και γι' αυτό το 1872 εκφράσθηκε προς αυτόν η Βασιλική ευαρέσκεια.

Στις δημοτικές εκλογές τον Δεκέμβριο του 1874 είχαμε εννέα (9) συνδυασμούς, επλειοψήφησε ο Κομνός Σπύρου Τράκας, απ' την Αγόριαν Παρνασσίδα. Εξελέγη δύο φορές (1874 και 1878) δήμαρχος και πέντε φορές (1881, 1885, 1890, 1895 και 1902) βουλευτής Φθιώτιδας. Το 1881 εξελέγη βουλευτής, ήταν όμως και δήμαρχος απ' το 1878. Ως βουλευτής έπρεπε να βρίσκεται στην Ελληνική Βουλή ως εκπρόσωπος του νομού, αλλά δεν ήθελε να απολέσει και το αξίωμα του δημάρχου. Το γεγονός αυτό τον ανάγκασε να διορίσει ως αναπληρωτή του τον πά-

Το ιδιόκτητο Δημαρχείο της Λαμίας (1928 - 1982) οδός «Σκληθωνιώτου», όπως είναι σήμερα.

Το μισθωμένο Δημαρχείο της Λαμίας (1982 - 2011) πλατεία «Ελευθερίας».

ρεδρο **Δημήτριο Στουγιάννο**. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να είναι δήμαρχος και βουλευτής! Δεν υπήρχε το ασυμβίβαστο...

Διάδοχός του υπήρξε ο **Αριστείδης Στεφάνου Σκληθωνιώτης**. Ήταν ιστορική οικογένεια ηπειρωτικής καταγωγής. Ο πατέρας, Στέφανος, υπήρξε αγωνιστής του '21, δύο αδέρφια του διατηρούσαν μεγάλο εμπορικό όικο στο Παρίσι και ο ίδιος εξελέγη δήμαρχος τρεις φορές (1883-1887, 1891-1895 και 1895-1899). Στη διάρκεια της δημαρχίας του δόθηκαν ονόματα σε ανώνυμους δρόμους της πόλης, δολοφονήθηκαν ο εισαγγελέας Λεωνίδας Ροζάκης και ο ανακριτής Γεώργιος Αγγελής απ' τον Παπακυριτσόπουλο στις 7 Σεπτεμβρίου 1894 στο Μπεκί (Σταυρός) Λαμίας και το σπουδαιότερο, έγινε ο ατυχής Ελληνοτουρκικός πόλεμος το 1897. Δρόμος της Λαμίας φέρνει το όνομά του. Το κτήριο επί

της οδού «Σκληθωνιώτου», όπου στεγαζόταν το Δημαρχείο επί σειρά ετών ήταν πρώην ιδιοκτησία του Αριστ. Σκληθωνιώτου, από τον οποίο το αγόρασε ο Δήμος Λαμιέων το 1928. Παραμένει ιδιοκτησία του Δήμου. Εκεί φιλοξενήθηκαν οι συμμαχικές δυνάμεις το 1897.

Μετά το τέλος (1887) της πρώτης δημαρχιακής περιόδου του Αριστείδη Στεφ. Σκληθωνιώτη, δήμαρχος Λαμιέων ήταν ο **Θεμιστοκλής Λάζου Λάζος** (1887-1891). Έλαβε μέρος στη Θεσσαλική Επανάσταση του 1878 και υπήρξε συντάκτης της λαμιώτικης εφημερίδας «Φθιώτις» (1882-1893). Ήταν δικηγόρος. Το 1910 εξελέγη βουλευτής, αλλά απεβίωσε προτού επικυρωθεί η εκλογή του.

(συνέχεια στο επόμενο)